

съ общаване и съ богати дарове особено тяхъ, кои то бѣше по близу до граница та на Имперіа та, и ухаждали кога имъ са случи опасность кодъ други те, съ това за да имъ помъшяатъ да са соединятъ и подчинятъ на едино-державна та власть.

5. Войска та Славянска бѣше повече то пѣша (ялъ). Вооруженіе то имъ было различно, по родатъ ли на войска та, познатность та ли на происхождани то или можи да бѣди отъ своя та имъ воля. Вообще Славяни те не носили ризници, нѣкои излизали на битва (война) въ едни гащи безъ риза и хаба, бѣше обаче поне (*τολαχρηστον*) въ послѣдне то время въ ризници (броня) щиты (калканы) и маждрацы (сюнги), было главно то имъ оружіе (силяхъ): у всякаго бѣше по два маждрака, а щитови те имъ бѣше големи, дълги и твърди тешки. Освенъ това Славяни те употреблявали дрвини ѡжкови и малки стрѣли, намазаны съ силна утрова. Можиме да мыслиме зашто те са имали имечи (кълъчи). Замѣчавали ващо Славяни те са сражавали (били) безъ порядакъ (безчино) и не въ рядове, не смѣли да са показувать въ мѣста открити и равнина, избиратъ за това добри мѣста тѣсни и закрыти; те обаче ходили въ области